

Zümmögők

Cékla kutya és kiscgazdája Ádám éppen az udvaron uzsonnáztak. Ádám főtt virslit evett sült krumplival, mert nagyon szerette, ahogy frissen ropog a fogai között. Cékla pedig az asztalka mellett várta, hogy jut-e neki is, hiszen amelyik virslit Ádám már nem tudta megenni, azt ő megkaphatta, márpedig a virslit Cékla nagyon szereti. Még javában uzsonnáztak, amikor egy sárga-fekete csíkos bogárka repült oda a virslihez.

– Vigyázz Ádám! – kiáltott fel Cékla. – Ott repül egy darázs! A darázs nagyot tud csípni!

Ádám picit megijedt, majd eközben Cékla megpróbálta elkergetni a darazsat.

– Vigyázz Cékla! Nehogy megcsípjen téged!

– Igen, tudom, köszönöm, hogy aggódsz. Nagyon vigyázok, nehogy megcsípje a számat, mert akkor nagyon fog fájni – válaszolta Cékla, miközben sikeresen elzavarta a darazsat.

Uzsonna után Ádám a játékaihoz sietett. Megkereste a szivacs labdáját, és a hozzá tartozó ütőt.

– Cékla! – kiáltott. – Van kedved labdázni? Én elütöm jó messzire ezt a szivacs labdát, te pedig visszahozod nekem, jó?

– Persze! – válaszolta Cékla.

Céklának az egyik kedvenc elfoglaltsága a labdázás. Imád a labda után rohanni, és szereti elkapni a pattogó játékot.

Ádám az ütővel elütötte a labdát, Cékla pedig széles mosollyal az arcán rohant érte. A játék közben Ádám észrevette, hogy egy darázs repül az egyik virág mellett.

– Nézd Cékla! Itt repül egy darázs. Most jól leütöm ezzel az ütővel, nehogy megcsípjen minket!

– Ádám ne! – kiáltott Cékla. – A darázs nagyon veszélyes! Ha felbosszantod, akkor nem fog békén hagyni, addig repked körülötted, míg meg nem csíp!

Cékla gyorsan felvette a labdát, nehogy megfélemedkezzenek róla, majd Ádámhoz visszaérve hirtelen kiköpte, és így szólt:

– Ez nem is darázs!

Ádám megtorpant.

– Nem darázs? Ezt hogy érted? Hiszen ugyanúgy néz ki.

– Ez egy méhecske. A darazsak és a méhecskék nagyon hasonlítanak egymásra, de ha nagyon odafigyelünk, akkor meg tudjuk különböztetni őket. A darazsak fenekénél a citromsárga csíkok sokkal élénkebbek, és vastagabbak, mint a méhecskékének. A méhecskékének ez a citromsárga rész kicsit sötétebb, mintha picit koszos lenne, a szárnyaik tövével pedig olyan aranyosan bolyhosan szőrösek – mondta Cékla.

– És a méhecskék barátságosak? – kérdezte Ádám.

– A méhecskék is tudnak csípni – kezdett bele Cékla –, de alapvetően nem szeretnek bántani senkit. Ők csak akkor csípnak meg, ha te is bántod őket, vagyis ha például mezítláb rájuk lépsz, vagy rájuk tenyerelsz. A méhecskék nagyon hasznos állatok. Virágról virágra szállnak, és gyűjtik a virágokból a virágport, abból pedig mézet készítenek. Te is szereted a mézet ugye? Ráadásul, ahogy virágról virágra szállnak, segítenek abban, hogy minél több gyümölcs legyen a fákon. A méhecskék apró állatok, de nagyon nagy hasznunkra vannak.

Ádám figyelmesen hallgatta Céklát.

– Erre a darazsak is képesek? – kérdezte.

– Nem. A darazsak nem csinálnak mézet, azt csak a méhecskék tudják. A darazsak sokkal vadabbak, úgyhogy nagyon vigyázz, ha le akarod ütni, mert támadásba lendülnek, ha felbosszantod.

– Ertem – mondta Ádám. – Megnézzük, hogy ez a méhecske hogyan gyűjti a virágport ebből a virágból?

– Hát persze – válaszolta Cékla.

Leültek együtt a fübe a virágok mellé, és nézték, ahogy a méhecske virágról virágra száll, és minden virágból hosszasan gyűjtöget.